

троп-атъ на царство-то умрѣлъ, и Юанцъ Цимисхія прикль царство-то.

Цимисхія прати да обади на Святослава, че за да ся поднови миръ помежду Руси и Гръци, най напръдъ трѣбѣ да излѣзжтъ рускы-тѣ войскы отъ Българско.

— По прѣво слово азъ не ся мирѣ съ царь-атъ ви, отговори Святославъ, ако ище той да ся миримъ и да туримъ уреда помежду Руско и Гръцко, какъ то ꙗ было въ старо врѣме при баща ми, то нека прати даровы на мои-тѣ рускы градовы, и нека бѣде у приателство съ мене и съ сичкы що сж подъ мои рѣкж.

Пратеник-атъ на Цимисхія ся върнѣ на-одно съ пратеници Святославовы, на кои-то бѣше порѣчено, ако ся не потѣкжтъ съ Гръци-тѣ, да иджтъ при Свеналда, вокводж на рускж-тж войскж въ Българско, съ заповѣсть князевж, да събере той войскж-тж си на Прѣславъ, да глави още маджарскж конницж и да чяка князя Святослава.

Скоро дойде пратеникъ и отъ Бориса съ поклонъ и съ даровы. Въ Българско сичко бѣ мирно, але споредъ грѣделиво-то обхождане на Цимисхіевы-тѣ пратеници Святославъ ра-